

מת (באר שבע) 46683-07-25 - מדינת ישראל נ' תהאני אבו סמחאן

מ"ת (באר-שבע) 46683-07-25 - מדינת ישראל נ' תהאני אבו סמחאן מחוזי באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 46683-07-25

מדינת ישראל

נגד

תהאני אבו סמחאן

ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[21.08.2025]

לפני כבוד השופט איתי ברסלר-גון

החלטה

1. בפני בקשה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה, לפי סעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיבה ביום 17.7.2025 מייחס לה עבירה של מגע עם סוכן חוץ ושתי עבירות של מסירת ידיעה לאויב, שהיתה עלולה להיות לתועלת האויב, עבירות לפי סעיפים 114(א) ו-111 (חלופה שניה) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בהתאמה.

בתמצית, בחלק הכללי של כתב האישום מתקפת הטרור הרצחנית ומעשי הטרור הקשים שביצע ארגון חמאס כנגד מדינת ישראל וכנגד אזרחיה ביום 7.10.2023, וכן פעילות נוספת שביצעו מאז גורמי אויב נוספים מחזיתות שונות, וביניהן איראן (בשתי מתקפות במהלך שנת 2024), נגד ישראל, וכן פעולות שנקטו מאז גורמי הביטחון כנגד גורמי טרור בעזה ובחזיתות נוספות. צוין בכתב האישום עוד כי ביום 12.6.2025 החליטה ישראל על מבצע "עם כלביא" נגד איראן, וכי למחרת פתחה איראן במתקפה שלישית נגד ישראל, שכללה מאות טילים בליסטיים וכטב"מים לעבר מטרות צבאיות ואזרחיות; וכתוצאה מירי הטילים האיראני נהרגו 30 אנשים ומעל 1,500 איש נפצעו ונזק רב נגרם לרכוש.

עוד נטען בחלק הכללי שבכתב האישום (בתמצית) שכתוצאה מכל האמור, קיים חשש להסלמה בגזרות אחרות בקרב פעילי ותומכי טרור באשר הם. עוד נטען, כי במועדים רלוונטים לכתב האישום פעלו אנשים שהזדהו בשמות שונים בשם איראן, באיסוף מודיעין על מדינת ישראל לצורך פגיעה בבטחונה (סוכני חוץ); וכי במועד לא ידוע הצטרפה המשיבה לקבוצת טלגרם בשם "ערב 48" שמנתה אלפי משתתפים וכי קיימה מאז מגע עם סוכן חוץ, תוך שהיתה מודעת, או לכל הפחות עצמה עיניה, ביחס לכך שמדובר בסוכן איראני או עובד עבור מדינת חוץ או ארגון מחבלים (להלן: "סוכן החוץ" או "הסוכן"). עוד נטען כי המשיבה ביצעה משימות עבור הסוכן, שעה שקיבלה ממנו תשלומים שונים במזומן מעת לעת בהתאם למשימות שביצעה, וכן פעלה לתעד את משימותיה ולהעביר את התיעוד לידי הסוכן לפי הוראותיו; וכן נטען כי במקביל לקשר שקיימה המשיבה עם הסוכן האיראני, היא גם עמדה בקשר עם סוכן חוץ נוסף אשר עובד עבור ארגון מחבלים מעזה ובכלל זה העבירה כספים למשפחתו.

בפרק העובדות שבכתב האישום תואר מהלך הקשר שבין סוכן החוץ למשיבה, שהחל בין החודשים אוקטובר-נובמבר 2024, באמצעות הטלגרם, כאשר הסוכן ביקש מהמשיבה לבצע סיכום חדשותי של ידיעות האקטואליות, והמשיבה, מצדה, לא נענתה לסוכן החוץ אולם הדריכה אותו כיצד יוכל לדלות מידע אודות המצב באמצעות ארועי חדשות בטלגרם ובפייסבוק. בהמשך, ועל פי תיאום ביניהם, העביר סוכן החוץ למשיבה טלפון מבצעי וסכום של 3,000 ₪ ולבקשת סוכן החוץ הטמינה המשיבה סך של 1,000 ₪ מתוך הסכום בנקודת ציון בב"ש ושלחה לסוכן את המיקום באמצעות הטלפון המבצעי. בהמשך, בתחילת שנת 2025 ביצעה המשיבה משימה נוספת של איסוף סך של 5,000 ₪ וטלפון נייד מנקודת ציון בבאר-שבע ושמירתם אצלה.

בעקבות איומים שקיבלה מאדם שזהותו אינה ידועה, כי יחשוף בפני בעלה את הקשר, הפסיקה המשיבה את הקשר עם סוכן החוץ. עם זאת, בין החודשים אפריל-מאי 2025 חודש הקשר וסוכן החוץ הורה למשיבה להטמין את הכסף שאספה במקום אחר בב"ש, והמשיבה עשתה זאת וצילמה את מיקום ההטמנה. בהמשך, נעתה המשיבה לבקשת סוכן החוץ לאיסוף טלפון סלולרי נוסף, אולם משימה זו לא יצאה את הפועל כיוון שסוכן החוץ הודיע למשיבה שאין עוד צורך בביצועה.

לאחר פרוץ המלחמה עם איראן (בחודש יוני 2025 - א.ב.ג.), הורה סוכן החוץ למשיבה לשלוח לו צילומים של מטוסי קרב ישראלים, וזאת בהיותו מודע לכך שהיא מתגוררת בסמוך לבסיס נבטים. המשיבה אכן צילמה מטוסי קרב ממרפסת ביתה אך לא שלחה לסוכן החוץ את הצילומים. סוכן החוץ הורה למשיבה לרכוש מצלמת זום ולהציבה במיקום סמוך לנבטים, בנקודת ציון מסויימת אך המשיבה מסרה לסוכן החוץ כי אין ברשותה מספיק כסף לרכוש מצלמה. בשלב מסויים, וטרם מעצרה, שאל סוכן החוץ את המשיבה האם היא רואה תנועה של מטוסים קרביים והמשיבה מסרה כי היא שמעה תנועה של מטוסים באוויר. בתאריך 28.6.25 הורה סוכן החוץ למשיבה לאסוף תיק שהכיל כלים צבאיים מנקודת ציון מסויימת ולהניחו בנקודת ציון אחרת אולם המשיבה לא נענתה להוראות אלו ולא ביצעה את המשימה.

נוכח כל האמור, ייחסה המבקשת למשיבה את העבירות כמתואר לעיל, וטענה כי המשיבה קיימה ביודעין מגע עם בני אדם שקיים יסוד סביר לחשוד כי עסקו או נשלחו לעסוק מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם באיסוף ידיעות או מעשים העלולים לפגוע בבטחון המידע, מבלי שהיה לה הסבר לכך, וכי מסרה ביודעין ידיעות לאויב העלולות להיות לתועלתו.

3. כבר עם הגשת כתב האישום הודיע ב"כ המשיבה כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת המעצר ועתר לבחון אפשרות למעצרה של המשיבה בפיקוח אלקטרוני ברהט, בבית אביה, ובפיקוח האב, הדוד שהוא בוגר צבא והאח שהוא לבורנט בבית ספר; ונטען כי מדובר במשפחה נורמטיבית שבניה משרתים בצבא ובמילואים, וכי המשפחה בהלם מהמעשים. עוד נטען כי המשיבה אם לילד עם אוטיזם וכי היא בעצמה נמצאת בהריון מתקדם. לחלופין, עתר הסנגור לקבלת תסקיר בלוח זמנים קצר.

ב"כ המשיבה טענה בדיון כי נתוניה של המשיבה נשקלו, והסכימה כי יתקבל תסקיר בעניינה של המשיבה וכי לאחר מכן תגבש המבקשת עמדתה, אך נטען כי שב"ס ערוך להתמודד גם עם עצורות במצבה של המשיבה. בהחלטתו מיום 17.7.2025 הורה בית המשפט (כב' השופט נ. אבו טהה) על מעצרה של המשיבה עד החלטה אחרת, ועל קבלת תסקיר מעצר וכן על עריכת חוות דעת מנהלת הפיקוח אלקטרוני לכתובת המוצעת ברהט. ביום 22.7.2025 הוגשה לבית המשפט חוות דעת של מנהלת הפקא"ל שמצאה את בית האב ברהט כתקין מבחינת אפשרות מעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 30.7.2025 התקבל תסקיר חלקי וביום 6.8.2025 התקבל תסקיר סופי לאחר שנבדק קיומו של מידע אודות המשיבה בלשכת הרווחה, וכן נבחנו המפקחים המוצעים.

תסקיר המעצר

4. מתסקיר המעצר (שהוגש כאמור ביום 6.8.2025) עולה כי המשיבה בת 33, נשואה ואם ל- 5 ילדים בגילי 3-9 וכיום נמצאת בחודשי הריון מתקדם. טרם מעצרה התגוררה בשבט אבו ג'יאד עם בני משפחתה ועבדה כמורה מחליפה בבית ספר יסודי. נסקרה משפחת המקור שלה מרהט, וצוין כי כולם ללא עבר פלילי. מבלי לפגוע שלא לצורך בפרטיות המשיבה ומשפחת המקור שלה, צוין כי המשפחה התמודדה עם מצב סוציאקונומי נמוך וקשיים כלכליים וכי היה קושי במתן מענה לצרכיה החומריים והרגשיים של המשיבה, ותואר גם הקשר שבין המשיבה לאביה, שמפאת צנעת הפרט לא יפורט. תואר כי המשיבה השלימה 12 שנות לימוד, רכשה בגרות חלקית, והחלה בלימודי דת בחברון, כשבמקביל עבדה בחקלאות. לאחר נישואיה (לפני כעשר שנים) תפקדה כעקרת בית עד שלפני כשלוש שנים החלה לעבוד כמורה ללימודי דת במילוי מקום. תוארו בתסקיר קשייה של המשיבה בטיפול בבנה הסובל מאוטיזם, ומשבר שחווה והשפעת מצב זה עליה, כשלטענתה פנתה לרווחה אולם לא קיבלה מענה הולם. הדברים נבדקו מול שירותי הרווחה ואכן נמצא כי בעבר נעשתה פניה שנסגרה וכי המשפחה אינה מוכרת ואינה מטופלת על ידם. עוד צוין שירות המבחן את הפעילות הרבה של המשיבה ברשתות, לשיתוף דעות ורעיונות בתחומי החיים השונים. שירות המבחן התרשם כי המשיבה חווה במעצרה מצוקה רגשית אקוטית, אך משיחה עם עו"ס שב"ס נמסר כי היא במצב יציב ללא צורך בהשגחה וכי שב"ס נערך לקראת לידתה הצפויה והוסבר לה ההליך, תנאיה וזכויותיה לרבות אפשרויות הטיפול בילוד. המשיבה שיתפה את שירות המבחן כי היתה נתונה לניצול מצד גורם חיצוני והיתה ממוקדת במצוקות שקדמו למעצרה, הופעלה ממניעים רגשיים ולחצים כלכליים, וכי על אף ששללה עמדות אנטי ממסדיות או שליליות כלפי גורמי בטחון, היא התקשתה לבחון את בחירותיה, גם ביצירת קשריה. שירות המבחן התרשם כי המשיבה התקשתה לפתח בטחון ואמון באחר, וכי דמויות הסמכות לא הצליחו להציב לה גבולות. עוד התרשם שירות המבחן כי המשיבה מתנהלת מתוך חווית בדידות המשפיעה לרעה על שיקול דעתה, היא מתקשה להיעזר בגורמים חיצוניים והיא מתנהלת תוך הסתרה וקושי במתן אמון וחשיפה. שירות המבחן העריך כי המשיבה מצאה מפלט לקשייה בתוך המרחב הוירטואלי, שם הצליחה ליצור קשרים חברתיים שהסבו לה תחושת סיפוק והערכה, גם במחיר של התנהגות מרצה, לא שקולה, ותוך לקיחת סיכונים ומבלי לשתף את בעלה. שירות המבחן צוין כי המשיבה ערה לחומרת מצבה המשפטי ומודעת לקשייה, אולם היא נעדרת הכרה ותובנה באשר להשלכות המעשים המיוחסים לה, וכי קיים "סיכון משמעותי להתנהלות דומה בעתיד". שירות המבחן בחן את החלופה המוצעת, בביתו של אביה ובפיקוחם של אביה (שאינו עובד) ואחיה (העובד כלבורנט בבית ספר). בני המשפחה אשר הביעו רצון להתגייס לשמש כמפקחים, ביטאו בפני שירות המבחן עמדות חיוביות כלפי גורמי הבטחון ושללו רקע אידיאולוגי. שירות המבחן התרשם מהמפקחים המוצעים כדמויות חיוביות אך צוין כי קיימים פערים בין האופן שבו מציגה המשיבה את היחסים בינה לבין בני משפחתה ובין האופן שבני משפחתה רואים זאת, וכי המפקחים המוצעים אינם מעורבים מספיק בחייה של המשיבה, כשניכר שהיא בעצמה מסתירה מהם ונמנעת מלשתפם במה שקורה איתם. שירות המבחן צוין כי להערכתו "יקשה עליהם לזהות מצבי סיכון פוטנציאליים, ולהוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבורה. במצב דברים זה, אין אנו מתרשמים מיכולתה של החלופה המוצעת להפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד" ועל כן, בהעדר חלופה מתאימה לא המליץ שירות המבחן על שחרורה של המשיבה ממעצר.

הדיון בפניי ותמצית טיעוני הצדדים

5. ביום 7.8.2025 התקיים דיון בפניי.

ב"כ המשיבה טען כי נקודת המוצא לדיון היא היותה של המשיבה אישה עם ילדים, וכי טרם הגיעה העת להשוות בין נשים לגברים בדיני המעצר. עוד נטען כי הכלל בדיני מעצרים הוא שהמעצר הוא החלופה האחרונה, וכי הגם שקיימת בענייננו חזקת מסוכנות, הרי שמתסקיר שירות המבחן עולה מנגד כי חוויית המעצר טראומטית עבור המשיבה, קיימת התדרדרות במצבה הרגשי והיא במצוקה אקוטית וחרדות, ונטען כי שירות המבחן לא נתן לכל אלה משקל במסגרת המלצתו, כמו גם לכך שהמשיבה בשלבי הריון מתקדמים מאוד ואמורה ללדת "בכל יום".

הסנגור ביקש לתת משקל לדברים העולים מהתסקיר הנוגעים להיעדר מניע אידיאולוגי או מניע מסוכן במעשיה של המשיבה, וטען כי המשיבה אמרה שלא התכוונה לפגוע באף אחד. לטענת הסנגור העבירה שעלי הנחקרה תחילה המשיבה לא נכתבה בכתב האישום, והמבקשת הסכימה שמעשיה אינם ממניעים אידיאולוגיים ולא היתה כוונה לפגוע בבטיחות. לטענת הסנגור, המשיבה אכן ערה לחומרת המעשים, מתנצלת ואף אומרת זאת בחקירותיה.

אשר למפקחים המוצעים, טען הסנגור כי העובדה שהמפקחים לא מודעים למצבה של המשיבה נובעת מכך שהיא בעצמה לא משתפת אותם, וכי יש לראותם כאנשים רציניים, המגנים את המעשה, מתביישים בו, ומשפחתם משרתת ביחידות קרביות בצה"ל. לטענת הסנגור, אין בסיס להשערת קצינת המבחן כי יקשה על המפקחים המוצעים לזהות גורמי סיכון פוטנציאליים ולהוות גורם סמכותי, וכי למעשה, קצינת המבחן שקלה בעיקר את החומרה העולה מכתב האישום. עוד טען הסנגור כי האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני לא נשקלה כלל על ידי שירות המבחן, ובמקרה שלפנינו, כאשר המשיבה פעלה באופן פיזי ביציאה מחוץ לביתה, ניתן לנטרל את הסיכון על ידי פיקוח אלקטרוני. הסנגור הפנה לרע"פ 22429-03-25 שם אמנם לא התערב בית המשפט העליון בהחלטת המעצר אולם ציין כי יש לבחון את הנסיבות האישיות גם במסגרת סטייה מתסקיר שירות המבחן. משכך, עתר הסנגור לקבל המלצה מגורמי הרווחה של רהט לגבי מצבה של בנה של המשיבה.

ב"כ המבקשת הפנתה לאמור בתסקיר, לרבות הפער שבין המעשים עצמם והעדר מניע אידיאולוגי כפי שמוצג על ידי המשיבה, ותמכה ידה בהערכת הסיכון של שירות המבחן. עוד ציינה ב"כ המבקשת את מערכת היחסים שבין המשיבה לאביה, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ואת מסקנות שירות המבחן לגבי העובדה שהמפקחים יתקשו לזהות את גורמי הסיכון ולהוות גורם סמכותי ומציב גבולות, וכי אין ביכולתה של החלופה המוצעת להפחית מהמסוכנות. ב"כ המשיבה התייחסה גם להריונה של המשיבה וטענה כי אין לשב"ס בעיה להיערך לכך. משכך, עמדה על בקשתה למעצר עד תום ההליכים.

6. במהלך הדיון שמעתי את המפקחים המוצעים, אביו ואחיה של המשיבה, שסיפרו על הקשר שלהם עם המשיבה, הביעו אכזבה ובושה ממעשיה, וטענו בפניי כי יש להם סמכות כלפי המשיבה והם מתחייבים להשגיח עליה. אביה של המשיבה אף ציין כי שלח את בנו לצבא והוא גאה בכך, ואף התחייב כי גם בעלה של המשיבה ישמור עליה וכי בינתיים היא תגור אצלו בבית ברהט.

המשיבה בעצמה השיבה לשאלת בית המשפט כי מקובל עליה שאחיה ואביה יהיו איתה באותו חדר.

כיוון שבהחלטתו של כב' השופט אבו טהה נקבע כי שירות המבחן יבחן גם אפשרות של פיקוח אלקטרוני, וכיוון שהדבר לא נעשה, ביקשתי השלמה משירות המבחן לעניין זה, וקבעתי כי הצדדים יוזמנו למתן החלטה. השלמה כאמור נכתבה ביום 12.8.2025 (הוכנסה לנט המשפט ביום 13.8.2025) וצוין בה כי נוכח נסיבות מעצרה של המשיבה, הפיקוח האלקטרוני אינו יכול להוות תחליף לקיומו של פיקוח אנושי רציף והדוק שיוכל לקיים בקרה על הנעשה במסגרת מעצרה של המשיבה באיזוק; וכי נוכח התרשמות שירות המבחן כי המפקחים שהוצעו יתקשו להוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבור המשיבה, ולזהות מצבי סיכון פוטנציאליים, שירות המבחן לא ממליץ גם על מעצרה של המשיבה בפיקוח אלקטרוני.

אציין כי ביום 14.8.2025 זימן כב' השופט ליבדרו את הצדדים לדיון נוסף, במסגרת התורנות, על מנת לבחון עם ההגנה האם היא מעוניינת להציג חלופה חדשה. אולם בדיון שהתקיים ביום 17.8.2025 הודיעה ההגנה כי אינה מעוניינת בזאת ושני הצדדים עתרו לקבלת החלטה בתיק על סמך הדיון שהתקיים בפניי.

דיון והכרעה

7. התשתית הראיית הלכאורית מלמדת כי המשיבה לא נגררה לקשר עם סוכן החוץ, אלא הצטרפה מיוזמתה לקבוצת "ערב 48", והקשרים שיצרה במרחב הוירטואלי הסבו לה תחושת סיפוק והערכה. המשיבה קיימה לאחר הצטרפותה לקבוצה קשר עם סוכן החוץ, וכשסוכן החוץ הורה לה לבצע סיכום חדשותי, היתה היא זו שהדריכה אותו כיצד לדלות מידע מערוצי החדשות בטלגרם ומהפייסבוק. עובדה זו מלמדת על הכרות של המשיבה עם עולם התוכן והחדשות, שכשלעצמה אינה עבירה, אולם הדרכה על היכולת לדלות מידע, כשהוא ניתן לסוכן חוץ, כשהמשיבה מודעת לכך או למצער עוצמת עיניה כי מדובר בסוכן איראני או עובד עבור מדינת חוץ או ארגון מחבלים - גופים העוינים את ישראל - מלמדת על פוטנציאל סיכון גבוה למדינת ישראל ולאזרחיה, תוך אדישות לכל הפחות לכך שקשר זה, ובעקבותיו מאוחר יותר גם מסירת ידיעה לאויב, היתה עלולה להיות לתועלת האויב ובכך לסכן את המדינה, אזרחיה ותושביה. קשר זה עם הסוכן בוצע על ידי המשיבה מביתה, ואף מבלי שהיתה צריכה לצאת ממנו, כמו גם הקשר המאוחר יותר בעת מבצע "עם כלביא", שבו ניצלה המשיבה את קרבת מגוריה לבסיס צבאי כדי למסור מידע לאויב ממש באמצע המבצע, כשהיא נענית למסירת מידע המבוקש על ידו (בדבר תנועות המטוסים), באופן שהיה בו ממש לסכן את טייסי חיל האוויר בצאתם למשימתם. על אף שהמשיבה לא שלחה בסופו של דבר סרטונים ותמונות של המטוסים הממריאים לסוכן, היא צילמה אותם לפי בקשת הסוכן, כך שפוטנציאל המשך העברת המידע היה ממשי.

8. על אף הסכמת ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה, ונוכח טענת ההגנה לכך שהמשיבה לא פעלה ממניעים אידיאולוגיים ולא התכוונה לפגוע בבטחון המדינה, עיינתי גם בתיק החקירה, ובכלל זה בזכ"דים של חקירות המשיבה בשב"כ, וכן בהודעותיה בפני חוקרי משטרה, וזאת כדי לבחון את עצמת המסוכנות הקונקרטית הנובעת מהמשיבה שלפניי.

מחומר החקירה עולה כי הפניה של סוכן החוץ אל המשיבה, מתוך משתתפי קבוצת הטלגרם "ערב 48", לא נעשתה באקראי אלא ככל הנראה לאחר ולנוכח העמדות שביטאה באותה קבוצה, ועוד עולה כי כבר לאחר אותה פניה עלה אצל המשיבה חשש שמדובר במשהו בטחוני, שמשפיע ומאיים על ישראל וכי על אף זאת ביצעה פעולות שהתבקשה (זכ"ד מיום 29.6.25 בשעה 09:55 ש' 30 ואילך).

אכן, לא עולה מניע אידיאולוגי מובהק למעשים, אולם מסוכנותה של המשיבה נובעת לא מעט מאדישותה לתוצאות מעשיה כשלדבריה כל עוד משלמים לה, לא אכפת לה לבצע את המעשים עבור כסף (זכ"ד מיום 29.6.25 בשעה 09:55 ש' 42, 62), וגם כשהמשימות נראו לה "מסריחות ולא שגרתיות" עדיין עניין אותה הכסף (זכ"ד מיום 1.7.25 שעה 14:30).

עולה מחומר החקירה כי כבר בחודש אוקטובר 2024 היתה המשיבה בקשר עם פעיל צבאי בעזה, המשייך לארגון טרור שם, והעבירה לו כספים, באמצעות חלפן מדהרייה. הגם שלדבריה היא עשתה זאת בסכומים קטנים עבור רכישת מזון, היא ידעה כי מדובר בפעיל טרור שעמו היא בקשר, כשהיא אף מדברת איתו על המצב בישראל ובעזה, עד שאותו פעיל נהרג (זכ"ד מיום 30.6.25 ש' 22-30, ובהמשך בסע' 32; זכ"ד מיום 1.7.25 שעה 14:30 ש' 32-37). החל מתקופה זו גם סוכן החוץ עמו דיברה אמר לה שהוא סוכן איראני והיא היתה מודעת לעובדה זו, ואף סיפרה לפעיל הטרור שעמו היתה בקשר מעזה, כי מקור הכסף שהיא העבירה לו הוא מהטמנת טלפונים ורמזה כי הוא מסוכן החוץ האיראני (זכ"ד מיום 1.7.25 שעה 17:05; הודעה במשטרה מיום 2.7.25 ש' 128). התשתית הלכאורית מלמדת כי המשיבה היתה נכונה, תמורת סכומי כסף שאינם גבוהים יחסית, לצאת מביתה ולבצע פעולות בתחומי באר-שבע, תוך גילוי תושיה ואף יכולת התמצאות וביצוע של משימות הטמעה ואיסוף של כספים ומכשירי טלפון על בסיס נקודות ציון. הדברים מלמדים כי המשיבה אינה תמימה, היא בעלת אומץ, תושיה ויכולת ביצוע. ההפסקה היחידה בקשר, לתקופה קצרה, לא נבעה מחרטה או מהרהורים בדבר השלכות מעשיה, אלא בשל חששה כי הקשר יודע לבעלה. אלא שגם אז הקשר חודש תוך זמן קצר יחסית והמשיבה חזרה לפעילות בהנחיית סוכן החוץ, ופעם אחת ביצעה את ההוראות של הטמנת הכסף שאספה קודם לכן, במקום שהורה לה סוכן החוץ, ופעם נוספת נענתה לביצוע משימה, שלא יצאה אל הפועל רק כיוון שסוכן החוץ מסר לה שאין צורך שתבצע את המשימה. המבקשת לא ייחסה למשיבה עבירה כלשהי בגין הקשרים שקיימה לכאורה עם אותו פעיל טרור מעזה, יתכן שבשל העדר ראיות מספיקות, אולם יש בחומר החקירה תשתית התומכת בדבריה של המשיבה, לרבות יציאות לכיוון חברון בתקופה הרלוונטית (התואמת את גרסתה שהעבירה כספים באמצעות חלפן מחברון). כך או כך, יש בנתונים אלו כדי ללמד על עוצמת המסוכנות הטמונה במשיבה. העובדה שהמשיבה קיימה קשר, בזמן מלחמה, עם פעיל טרור מעזה, והעבירה לו כספים ואף שוחחה עמו על המצב בישראל ובעזה, כשהיא יודעת שמדובר בפעיל טרור, שאף שלח לה תמונות שלו, וזאת שלא על רקע קשר משפחתי או מחוייבות קודמת, מלמדת על נכונותה לקיים קשרים אלו ולפעול במסגרתם באופן שעלול לסכן את בטחון המדינה, חייליה ואזרחיה, והיא משפיעה על עצמת מסוכנותה של המשיבה. כאמור, כשהחל מבצע "עם כלביא" ניצלה המשיבה את זמינותה וקרבת מגוריה לבסיס חיל האוויר ולבקשת סוכן החוץ צילמה מטוסי קרב ממרפסת ביתה, אולם לא שלחה אותם לסוכן, ואף היתה נכונה לרכוש מצלמת זום ולהציבה במקום מסוים, אילו היה לה את הכסף לעשות כן; ואף דיווחה לסוכן החוץ על תנועת המטוסים ששמעה. פעילותה של המשיבה הסתיימה עם מעצרה כשיום קודם עוד קיבלה הוראות לביצוע, הגם שלא נענתה להן.

9. המשיבה קיימה מגע עם סוכן חוץ, ומסרה לו ידיעות שהיה בהן כדי לפגוע בבטחון המדינה, ולסכן טייסי ולוחמי חיל האוויר, והכל בעת מלחמה ובעת מבצע קריטי לבטחון מדינת ישראל. מעשים אלו לא רק שהם מהווים עבירת בטחון ומגלים עילה של מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) ביחד עם סעיף 35(ב) לחוק המעצרים, אלא הם היוו סכנה ממשית לבטחון המדינה ולטייסי חיל האוויר.

טענת ההגנה לפיה המשיבה לא התכוונה ולא עשתה דבר כדי לפגוע בבטחון מדינת ישראל, עניינה להתברר בתיק העיקרי. יוער כבר כעת כי מעשיה של המשיבה, כאמור בזמן מלחמה ואף בזמן מבצע קריטי של חיל האוויר (מבצע "עם כלביא"), מלמדים לכל הפחות על נכונותה לבצע מעשים שעלולים לפגוע בבטחון המדינה, תמורת כסף או כדי לחוש שייכות כלשהי, או מכל טעם אחר. מסוכנותה של המשיבה אינה רק בהיבט הסטטוטורי הנובעת מעצם העבירה, אלא גם כעילת מעצר עצמאית נוספת לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, שעוצמתה גבוהה הנובעת מכך שקיים יסוד סביר לחשש שהמשיבה תסכן את בטחונה של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה אם תשחרר ממעצרה; ובניגוד לטענת ההגנה, לא התרשמתי כי היותה של המשיבה אשה מפחיתה ממסוכנותה. משמעות קיומה של מסוכנות סטטוטורית היא שברירת המחלל תהיה מעצר מאחורי סורג ובריח (ראו למשל עמ"ת 68646-12-24 עגלוני נ' מדינת ישראל (5.1.2025); עמ"ת 73182-05-25 אבו זאיד נ' מדינת ישראל (10.6.2025)), כאשר החלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני תהיה רק אם שוכנע בית המשפט "מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם... ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני" (סעיף 22ב(1)(ב) לחוק המעצרים). נטל השכנוע במצב שכזה עובר אל הנאשם לשכנע בדבר האפשרות לשחררו ממעצר או אפילו למעצרו בפיקוח אלקטרוני, ונפסק כי -

"כאשר כתב אישום שהוגש נגד נאשם בגיר מאומת כדבעי בראיות לכאורה, והנאשם חוסה בצילה של חזקת המסוכנות אשר נקבעה בסעיפים 21(א)(1)(ג) ו-22ב(1)(ב) לחוק המעצרים, השאלה שיש לשאול ביחס לאפשרות לשחררו מן הכלא בתנאים מגבילים או להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותלי הכלא, היא לא 'למה לא?', אלא 'למה כן?'... כל אחת מחלופות אלה לא תתאפשר אלא בהתקיים טעמים מיוחדים" (בש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך (31.1.2021)).

ראו גם 8265/21 חלאף נ' מדינת ישראל (15.12.2021).

הגם שעמדת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, הרי שככלל, הפרכת המסוכנות תיעשה באמצעות המלצה חיובית, חד משמעית ובלתי מסויגת של שירות המבחן בדבר שחרור הנאשם לחלופת מעצר (השוו: בש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל (2.2.2020)). אכן, לבית המשפט סמכות להורות על שחרור לחלופה או על מעצר בפיקוח אלקטרוני, גם כאשר אין המלצה טובה של שירות המבחן, אולם עדיין נדרש כי יהיו אלה טעמים מיוחדים שיירשמו ובשים לב לנסיבות המיוחדות של הנאשם.

המסוכנות הנובעת מהמשיבה במקרה שלפנינו היא מסוכנות הטבועה במעשיה ואף זועקת לנוכח אדישותה לכל הפחות לסכנה לבטחון המדינה ולחייילה, במעשיה. וראו לעניין זה עמ"ת 33771-04-25 וייס נ' מדינת ישראל (23.4.2025) שם נקבע, לגבי מעשים הדומים באופיים לאלו שלפנינו כי -

"נקודת המוצא לדיון היא המסוכנות הרבה הטבועה בעבירות הנעשות על בסיס קשר והפעלה של גורם זר, ולא כל שכן בעת מלחמה. כאשר מדובר בהפעלה על-ידי גורם איראני דומה שכל מילה ביחס לחומרת המעשים היא מיותרת, ואף מחווירה אל מול המציאות".

ראו גם עמ"ת 29136-04-25 גולייב נ' מדינת ישראל (21.5.2025) שם הועמדה לדין העוררת באשמה של סיוע לאוייב ומסירת מידע לאוייב, בזמן המלחמה הנוכחית, באופן דומה לזה שבעניינינו, ובית המשפט העליון לא מצא מקום אפילו לשליחתה של העוררת לקבלת תסקיר שירות המבחן, בין היתר בשל חשש להמלטותה בשל היותה אזרחית זרה.

הסנגור הפנה לרע"פ 22429-03-25 טפלובודסקי נ' מדינת ישראל (7.4.2025) כדי ללמד על משקלן של הנסיבות האישיות הכרוכות בטיפול בילדים, בעת מעצרה של אשה. באות עניין הועמדה העוררת לדין בבית משפט שלום בעבירות מרמה שבוצעו במשיכה של כספים באמצעות כרטיסים מגנטיים שפרטיהם הועתקו באמצעות מכשיר מיוחד. בית משפט השלום עמד על מסוכנותה של העוררת אך הורה על מעצרה בפיקוח אלקטרוני כיוון שנתן משקל גבוה לנסיבות האישיות ולכך שהמשיבה מטפלת בילדים קטנים, וזאת על אף המלצה שלילית של שירות המבחן. בית המשפט המחוזי (כב' השופט ג. דניאל) קיבל את ערר המדינה והורה על מעצרה של העוררת עד תום ההליכים נוכח מסוכנותה, החלופה שאינה ראויה, העדר הנמקה לסטייה מתסקיר שירות המבחן ותוך קביעה כי אומנם יש ליתן משקל לנסיבותיה האישיות והמשפחתיות של העוררת, אך בהינתן שחלופת הפיקוח שהוצעה אינה הולמת את הסיכון הנשקף מהמבקשת, אין מנוס מלהותירה במעצר מאחורי סורג ובריח.

בית המשפט העליון (כב' השופט י. כשר) דחה את בקשת הערר הנוספת כיוון שלא מצא הצדקה לערעור בגלגול שלישי, אך גם קבע כי בחינת טובתם של הילדים ומידת הפגיעה בהם כתוצאה ממעצר אמם צריכה להישקל, אולם לא הוצגה כל תשתית עובדתית ומקצועית המבססת את טענת הפגיעה בילדים. הסנגור ביקש להפנות לכך שלאחר החלטת בית המשפט העליון הוגשה בקשה לעיון חוזר, שבה הוגשה חוות דעת מתאימה ואותה עוררת נעצרה לבסוף בפיקוח אלקטרוני.

המקרה שהוצג על ידי הסנגור מלמד על הצורך לשקול את מצבם של הילדים, אולם אין בו כדי ללמד אלא כי יש צורך בחוות דעת, שלא הוגשה בהליך זה, ובכל מקרה אדגיש כי אין מדובר בשיקול בלבדי, אלא כעוד שיקול שיש לשקול, בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה.

מעבר לכך, אם באותו מקרה שהוצג על ידי הסנגור תיאר בית המשפט השלום את מעשיה כ"כיעור ואכזריות", הרי שבמקרה שלפנינו מדובר בסיכון שעלול להיות ממשי למדינת ישראל, והנסיבות האישיות במקרה שכזה צריכות לקבל משקל נמוך יותר ולסגת מפני הצורך לאיין את המסוכנות.

10. למול עצמתה הגבוהה של עילת המסוכנות לבטחון המדינה והציבור, ועל אף עמדת שירות המבחן, שמעתי בעצמי את שני המפקחים המוצעים והתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי.

שמעתי מאביה של המשיבה את הסתייגותו מהמעשים ואת תחושת הבושה, אולם גם התרשמתי שקיים פער בין האופן שבו הוא תופס והביע בפניי את הקשר שלו עם המשיבה, לבין האופן שבו היא תופסת קשר זה, כפי שמשתקף בתסקיר שירות המבחן. התרשמתי כי האב אינו מבין היטב את משמעות הפיקוח על המשיבה, עיקר רצונו היה שהמשיבה תחזור לגדל את ילדיה, וכפי שציין הוא "בונה" גם על זה שבעלה של המשיבה ישמור עליה וכי המגורים ברהט יהיו זמניים. לדבריו, המשיבה תקשיב לו רק מכך שהוא אביה.

גם מאחיה של המשיבה התרשמתי באופן דומה, לרבות מפער בין האופן שהוא תופס את הקשר שלו עם המשיבה לבין איך שהיא תופסת קשר זה. התרשמתי גם מבטחון מופרז של האח בכך שהמשיבה תקשיב לו, רק מעצם היותו גבר והיא אישה.

התרשמתי מאביה ומאחיה של המשיבה כי הם אנשים נורמטיביים, ושמעתי מהם כי הם מבקשים את טובת המדינה וכי אף בני משפחתם, לרבות אחד האחים, שירתו בצבא. אכן, משפחתה של המשיבה לא עומדת לדין ומעשיה נפרדים ממשפחתה ולא עולה כי הם נובעים מהחינוך שקיבלה בבית. עם זאת, אין בכך די.

תנאי לבחינת חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח, בוודאי בעבירות המיוחסות למשיבה ובוודאי בשים לב לעצמת מסוכנותה, הוא קודם כל מתן אמון במשיבה ובכך שתדע לשמור על החלופה וכי יש בחלופה כדי לתת מענה למסוכנות. בחינת חלופה, ושל המפקחים, אינה בחינת המפקחים עצמם, אלא היכולת לשמש כחלופה למשיבה דנן, בנסיבות הקונקרטיות.

מאופן חקירותיה של המשיבה בשב"כ עולה דפוס של הרמת קול על החוקרים, נכונות להתעמת איתם ואף לקלל אותם באופן שיש בו כדי ללמד על אומץ מצידה ויכולתה לעמוד מול גורמי סמכות ולא להישמע להם (ראו למשל זכ"ד מיום 29.6.25 בשעה 09:55). כך גם ממעשיה של המשיבה, מהעובדה כי המעשים בוצעו תוך נסיעות למקומות רבים, לרבות אפילו נסיעות לדהריה לצורך שליחת כסף לפעיל טרור בעזה, מעשים הדורשים בטחון רב, תושיה, אומץ ותחושת עצמאות.

איני מקבל את טענת ההגנה לפיה עמדת שירות המבחן נובעת רק מסעיפי האישום. עולה מתסקיר שירות המבחן מאפייניה האישיים של המשיבה, כמו גם הקשר בינה לבין אביה, שמפאת צנעת הפרט לא פורטו (עמ' 2, פסקה ראשונה לתסקיר; עמ' 3, תחת "הערכת סיכון"), אולם הם מלמדים על קשר שממנו עולה ספק רב בדבר יכולתו של האב לשמש גורם סמכותי למשיבה.

הקשר של המפקחים המוצעים עם המשיבה הוא קשר רופף, וכעולה מתסקיר שירות המבחן, הוא לא נובע רק מהעובדה שהתחתנה ועברה לגור ביישוב אחר, אלא, כפי שגם עולה באופן מובהק מתסקיר שירות המבחן, משלבים קודמים יותר של חייה, ויש להטיל ספק בבטחון הרב של המפקחים כי המשיבה תקשיב להם בכלל. המשיבה הוכיחה כי היא אשה עצמאית, דעתנית, בעלת תושיה ואמיצה אשר יכולה לצאת מביתה ולבצע משימות שהוטלו עליה על ידי סוכן חוץ, תוך סיכון בטחון המדינה, וכעולה משלב החקירה, ומתסקיר שירות המבחן אינה מקבלת בקלות מרות. לא התרשמתי כי דווקא אחיה, עימה אין לה כלל קשר טוב, הוא שיציב לה גבולות, וכך גם לא התרשמתי שיוכל לעשות זאת אביה. בנוסף, אין בחלופה המוצעת מענה לתחושות הבדידות של המשיבה שהשפיעו לרעה על שיקול דעתה. התרשמות שירות המבחן כי קיים "סיכון משמעותי להתנהלות דומה בעתיד" בהחלט מקובלת עליי נוכח הנסיבות שתוארו, וביחס למפקחים עצמם, מקובלת עליי בהחלט התרשמות שירות המבחן והיא עולה בקנה אחד עם האמור לעיל, שלפיו יקשה על המפקחים לא רק לזהות מצבי סיכון פוטנציאליים, אלא גם להוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבור המשיבה.

איני מקבל את טענת ההגנה לפיה פיקוח אלקטרוני יתן מענה למסוכנות כיוון שהוא ימנע את יציאתה ממקום המעצר. הפיקוח האלקטרוני לא נועד להתגבר על מקרה של מפקחים אנושיים לא טובים ועל חלופה לא הולמת. כפי שנפסק -

"הפיקוח האלקטרוני כשלעצמו אך מתריע על הפרת תנאי המעצר אך אין בכוחו למנוע את הפרתם מבעוד מועד. מכאן החשיבות של הגורם האנושי המפקח על הנאשם בד בבד עם הפיקוח האלקטרוני... אמנם, גם הפיקוח האנושי אין בכוחו כדי למנוע באופן מוחלט מהנאשם להפר את תנאי המעצר, אך ודאי שיש ביכולתו להפעיל מרותו על הנאשם ולשכנעו שלא להפר את תנאי המעצר (דבר הנבחן בבדיקת התאמתו לשמש כמפקח), והוא אף יכול להזעיק את גורמי אכיפת החוק במידת הצורך" (בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו (17.8.2017)).

ובהמשך לכך נקבע כי -

"מעצרו של אדם בפיקוח אלקטרוני מחייב בד בבד פיקוח אנושי הולם, וזאת במטרה למנוע ככל הניתן הפרות של תנאי המעצר על ידי המשיב ולהפיג את החשש מפני אפשרות שהוא יבצע מעשים דומים לאלה המיוחסים לו." (בש"פ 5576/21 מדינת ישראל נ' אבוקרט (19.9.2021))

כאמור, ההגנה מיאנה להציע חלופה אחרת, גם כשהדבר הוצע לה על ידי חברי כב' השופט ליבדרו. מבלי צורך לדון האם היה בכך כדי לאיין את המסוכנות, המצב כעת הוא שאין כל חלופה הולמת שתאיין את מסוכנותה של המשיבה. 11. לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן כי המשיבה חשה מצוקה רגשית אקוטית במעצרה. עם זאת, לא עולה בתסקיר חשש הנובע מכך, והשיח עם הגורמים הסוציאליים בשב"ס העלה כי המשיבה במצב יציב ללא צורך בהשגחה, וכי שב"ס נערך מולה לקראת הלידה הצפויה.

אכן, אין להתעלם ממצבה האישי של המשיבה, לרבות הריונה המתקדם, אולם אף היותה של המשיבה בהריון לא מנע ממנה לבצע את מעשיה וכפי שהתרשם שירות המבחן, היא ביצעה את המיוחס לה ללא כל מודעות או אכפתיות להשלכות מעשיה, לרבות על עצמה. מעשים אלו מאפיינים נכונות לפריצת גבולות וקשה לסמוך על המשיבה ועל החלופה המוצעת להצבת גבולות כנדרש. נחה דעתי כי לשב"ס מענה גם לעת לידתה של המשיבה את צאצאה, אף אם הדבר יעשה כשהיא נתונה במעצר. לעת הזו, לטעמי לא ניתן להסתמך על מעצר שאינו מאחורי סורג וברח, כדי לאיין או לצמצם משמעותית את מסוכנותה של המשיבה.

אשר לטיפול בבנה של המשיבה הסובל מאוטיזם, ההגנה הציגה במהלך הדיון מסמך ממנהל אגף הרווחה בעיריית רהט (מיום 6.8.2025) ממנו עולה כי המשיבה אמנם פנתה בעבר למיצוי זכויות אך שיתוף הפעולה מצדה היה חלקי ורופף. עולה ממנו נתונים מסויימים לגבי בנה של המשיבה אולם זאת לדברי אחיה, ואין במסמך זה משום חוות דעת המחייבת דווקא את נוכחותה של המשיבה לצד בנה או לצד יתר ילדיה. אציין כי עולה מחומר החקירה, לפחות מדבריה של המשיבה עצמה, כי בנה מתקשר בצורה טובה עם הסביבה (זכ"ד מיום 29.6.25 בשעה 09:55 ש' 27), ועוד עולה כי המשיבה בכלל נהגה לקחת עימה את ילדיה, בחלק מהפעמים, לביצוע מעשיה, ואני תמה כיצד הדבר משתלב עם דאגה להם.

המבקשת היתה ערה לנסיבותיה האישיות של המשיבה ועל כן לא פסלה על הסף את האפשרות לבחינת חלופה למעצרה מאחורי סורג וברח. וכאמור, אף בית המשפט היה נכון לעשות זאת. אלא שבאיזון הכולל, של העדר חלופה הולמת אף למול הנסיבות האישיות והמשפחתיות, שלכאורה לפחות יש להן מענה, הכף לא נוטה לעבר חלופת המעצר המוצעת.

סוף דבר

12. מכל האמור עולה כי מסוכנותה של המשיבה היא מסוכנות גבוהה, היא לא הניחה כל תשתית שיש בה לשכנע בדבר הפחתת מסוכנותה, ואין כל נימוק מדוע, חרף מסוכנותה, יש לסטות מהכלל בדבר מעצרה עד תום ההליכים. לכל זה מתווספת עמדה שלילית של שירות המבחן המבוססת על הערכת מסוכנותה של המשיבה והערכת העדר יכולתם של המפקחים המוצעים לאיין את מסוכנותה, לרבות תוך פיקוח אלקטרוני.

מטעמים אלו, נוכח קיומן של ראיות לכאורה, עילת מסוכנות סטטוטורית ומשמעותית, והעדר חלופה הולמת שתאיין מסוכנות זו, אני מורה על מעצרה של המשיב עד תום ההליכים נגדה.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ה, 21 אוגוסט 2025, במעמד הצדדים.